

браха при в. Борисъ, гдето прекараха нощта въ очакване на заповѣдь.

Мѣстността Мѣстността, по която предстоеше да действува полкътъ, е планинска. Между позицията на полка и неприятелската позиция протича отъ изтокъ къмъ западъ р. Бродъ съ скалисти брѣгове. Отъ в. Каймакчаланъ къмъ р. Бродъ се спущатъ стрѣмни склонове, безъ всѣкаква растителность, освенъ алпийска трева, пресѣчени уврази, сипеи. плъзгави сиви скали. Тѣзи склонове и при най-благоприятно време сж трудно проходими. Изпъкналитѣ пъкъ напредъ скали, отворенитѣ къмъ противника уврази представляватъ площъ добре наблюдавана и обстрелвана отъ врага, вследствие на което денемъ не бѣ възможно никакво движение. Слизането къмъ р. Бродъ можеше да става само нощно време и то много трудно. Разстоянието отъ позицията на полка до р. Бродъ е около 4 км., но за слизание бѣха нуждни 3 часа, а за изкачване 6 часа. По лѣвия брѣгъ на р. Бродъ паралелно на рѣката се издигатъ планинскитѣ вериги Метеризъ тепеси и Джемаатъ Ери, които съединяватъ Чеганъ планина съ Нидже дагъ. На тази верига се издигатъ редъ върхове, които споредъ мѣстното население носятъ названия: Шопа, Метеризитѣ, Джемаатъ, Папалазо, Седлото. Севернитѣ склонове на Шопа, Метеризитѣ, Джемаатъ и Папалазо се спущатъ стрѣмно съ 50° — 60° къмъ р. Бродъ и сж покрити (съ изключение на Папалазо) съ гора, на мѣста изсѣчена, на мѣста изгорена отъ сѣрбитѣ за подобрене на обстрела. Предъ Папалазо мѣстността е гола и скалиста. Предъ Седлото върви седловината, която служи за вододѣлъ между р. Бродъ и р. Родевска. Тукъ мѣстността е равна, гола, съ мочурлива почва. Отъ Низидагъ мѣстността се спуща отвесно къмъ р. Родевска, която е непроходима въ бродъ. Отъ р. Родевска на северъ мѣстността е гола и постепенно се повдига, като достига до в. Соколъ, к. 1881, к. 2368. По този склонъ се намиратъ остри каменисти върхове (чуки), които се спущатъ ту къмъ р. Родевска, ту къмъ р. Бюкъ дере. Последната служеше като граница между 11-и полкъ и 2/3-а бригада.

Отъ р. Бродъ и отъ седловината между Бродъ и Родевска мѣстността се повдига по посока на Каймакчаланъ, като образува тераси и остри каменисти чуки и е оградена отъ дветѣ страни съ долини. Западната отдѣля в. Каймакчаланъ отъ к. 1944, а източната — Каймакчаланъ отъ к. 2368.

Отъ р. Бродъ къмъ к. 1944 мѣстността е гола и се повдига въ видъ на два каменисти гребена, отъ които единиятъ води къмъ к. 1944, а другиятъ — къмъ безименната височина, намираща се между в. Каймакчаланъ и к. 1944. Двата гребена сж раздѣлени отъ лазчина.

Отъ гребена: Соколъ—к. 1881 — к. 2368 — в. Каймакчаланъ — к. 1944 — Попадия на северъ мѣстността е гола и се спуща много стрѣмно.